

Vriendschap met Jezus

Jos Douma, *Jezus aanbidden*. De glorie van Christus, 2008 (hoofdstuk 38)

Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem ik jullie, omdat ik alles wat ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb.

Johannes 15:15

We zijn allemaal op zoek naar vriendschap en verbondenheid. Alleen is maar alleen en de eenzaamheid is voor de meeste mensen een kwelling. Allerlei internet *communities* (websites waar mensen die iets gemeenschappelijks hebben elkaar ontmoeten) bieden een bedding voor deze zoektocht, maar de vriendschappen die daar vorm en inhoud krijgen gaan niet erg diep.

En hier staat Jezus voor ons. Hij biedt zijn vriendschap aan. Ik kan me niet voorstellen dat het een ondiepe vriendschap is. Want dat zou bij hem niet passen. De vriendschap die hij koestert voor Gods kinderen op aarde drijft hem in de armen van de dood. Hij geeft er zijn leven voor. En tegen die achtergrond noemt hij ons: vrienden.

Slaven hoeven we niet langer te zijn. Een slaaf heeft geen echt contact met zijn heer. Hij doet wat hem gezegd wordt zonder te vragen waarom. Gebod is gebod. Er is in de relatie weinig wederkerigheid, weinig openheid, weinig vertrouwelijkheid. Dat betekent dus dat Jezus hier een heel nieuwe werkelijkheid opent. Voor al zijn leerlingen geldt dat ze in een openhartige, intieme, wederkerige verbondenheid met hem mogen leven. Dat is een geweldig voorrecht en een prachtige gave.

Want dat laatste is het: een gave van zijn kant. Hij komt ermee, als eerste. Hij noemt mij vriend omdat hij niets voor mij verbergen wil. Alles wat de Vader tegen hem gezegd heeft, deelt hij met mij en zijn andere vrienden. Dat gaat van hem uit:

Jullie hebben niet mij uitgekozen, maar ik jullie. (Johannes 15:16)

Maar eenmaal uitgekozen mag het ook helemaal wederkerig worden: hij noemt mij vriend, ik noem hem vriend. Dat is heel kostbaar en heel vertrouwelijk. En ik zou er uit mezelf niet opkomen als hij, de enige Zoon van God en zelf ook God, het niet zou zeggen.

Ik mag een vriend van Jezus zijn. Dat kan haast niet oppervlakkig blijven. En dat is ook zo. Het vraagt alles. Ik moet niets meer voor hem verbergen, hem volledig vertrouwen en alles geven wat mij lief is. Want vriendschap met Jezus gaat net zo diep als zijn liefde voor ons:

Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden. Jullie zijn mijn vrienden wanneer je doet wat ik zeg. (Johannes 15:13-14)

En ik aarzel toch even. Juist omdat het niet oppervlakkig kan blijven. Vriendschap met Jezus gaat zo ongelooflijk diep. Wil ik wel doen wat hij zegt? Ja, ik geloof. Ik geloof dat ik het wil, want het is een vriend die het tegen me zegt.

--

Jezus, u zegt: vrienden noem ik jullie. Ik vind dat ongelooflijk. Dat u als de machtige Heer en God, vol glorie en licht en leven, me zo wilt aanspreken en kennen. Ik bid u of u onze vriendschap wilt laten opbloeien. Help me niets voor u te verbergen. Help me u niets te weigeren. En help me deze vriendschap samen met anderen te beleven.

Uit: Jos Douma, *Jezus aanbidden*. De glorie van Christus, Kok Kampen 2008, blz.106-107.

Kijk ook op: www.jezusontdekken.nl.
